

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolvasó szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a dohányboltokban.

A Katholikus Népszövetség.

(Kiküldött tudósítónktól.)

Budapest.

Várakozáson felüli sítterrel a katolikus közérület legimpozánsabb megnyilatkozása mellett folyt le vasárnap délután a Vigadóban a katolikus népszövetség diszgyűlése. A fényes termekben már a déli órák után gyülekezni kezdtek az emberek, két órára pedig nem volt egy talpalatnyi hely sem, melyet le nem foglaltak volna nők és férfiak, öregek és ifjak. Az arisztokratáktól kezdve a legszegényebb sorsu munkásokig minden társadalmi osztály képviselve volt. Ott láttuk a katolikus egyházi és világi élet vezető egyéniségeit, a főváros összes katolikus egyesületeit, a különböző vidéki egyesületek küldötteit, az egyesületi életbe szorosan, belé nem tartozó, érdeklődő fővárosi katolikusok lelkes tömegét. A nagy terem nem bizonyult elégségesnek a hallgatóság befogadására, egymásután kellett megnyitni az oldaltermeket, a karzatokat, de még így is több ezren rekedtek ki a folyosókra.

A notabilitások közül ott voltak: Városhy Gyula dr. kalocsai érsek, Várady L. Árpád c. püspök, gr. Pongrácz Adólf vágujhelyi prépost, Burány György csornai prépost, Deszeffy Aurél a főrendiház elnöke és neje, dr. Mihályffy Ákos és Hanly Ferenc egyetemi-tanár, Farkas Edit alapítványi hölgy, Förster Aurél, dr. Barkóczy József, gr. Zichy Ilona, özvegy: Maljálly-Györgyné, gr. Vilczek Vilmos, Jovag Ember Károly, Kanter Károly apát, Balla Árpád újvidéki főispán, Krausz Alajos postafőosztály, Molnár János praelatus, Ernst Sándor dr., Semracsányi György, Gieswein Sándor dr., Csiláry Béla, Boniczky Ödön, Rakowsky Emil, Gyurics Emil, Nyári Béla, Darányi Ferenc, Heusz Károly, Farkas József, Jánoki Madocsányi Gyula, Mednyánszky László orsz. képviselő, dr. Kiss János egyetemi tanár, gr. Mikos Ottó stb.

A tízezernyi tömeg előtt pont három óraker kezdődött az ünnepség a Hymnusz hangjaival, melynek elhangzása után Zboray Miklós orsz. képviselő, a népszövetség alelnöke megnyitotta a gyűlést s bejelentette, hogy a beteg Zichy Nándor gr. üdvözlétet küldi, majd átadta a szót Rakowsky Istvánnak, a Népszövetség elnökének, ki főbb vonásokban a következőket mondotta:

A mai napon fényesen megtestesült eszme már régóta foglalkoztatja gondolatát, mi lehet az oka, hogy a katolikusok az őket számbeli túlsúlyuknál fogva megillető helyeket elfoglalni nem tudták. Zsidót és protestánszt csak segíti előreladásában hitének megvallása, mi katolikusok ellenben ezért gúnyal, támadással találkoznak. (Helyeslés.) Mindnyájan ismerjük azt a férfit, a ki mindig megtudta tenni kötelességét egy vallása, mint hazája iránt s a nem katolikus sajtó mégis szemére veti, hogy a kalsburgi jезsuitáknál nevelkedett. A szervezkedés hiánya oka minden bajunknak! Fejlesztünk kell azt, a mink van, szervezkedünk kell. (Ugyvan.) Az ellentétben új szavakat, új elveket igyekeznek teremteni. Tagadják az eddig uralkodó eszméket, csak emberi jogokat hangoztatnak, de kötelességeket nem ismernek. Ostromot intéztek a kereszténység s annak legerősebb bástyája, a katolicizmus ellen. Ha pedig ebben a munkában télenek maradunk, megijedünk attól a papirhatároltól, melynek a mindent eltörő nyomatott betű a fegyvere. (Helyeslés.) Eddig hazánkban a katolicizmus nincs, de viszont nincs az országban semmi, a mi oly vehemensen bántalmaznának, mipt a katolicizmust. A holnapi napon már szemünkre fogják vetni, hogy szervezkedésünkre

már meg akarjuk bontani a vallási békét, hogy az elmaradottság dohos levegőjéből akarjuk el-árasztani a világot; keleti fantáziájuk tömérdek rágalmat fog ránk zúdítani. De csak támadjanak, ez nem fog eltántorítani engem s meg vagyok győződve, önöket sem. (Zugó éljenzés.) Mi nem akarunk bántani senkit sem; anyagi és erkölcsi fejlődését hathatósan vigyük előre, hogy a nemzetközi szociálműstől megmentsük a magyar fajt. Nem tőrjük, hogy legérdemesebb férfaink céltáblái legyenek idegen támadásoknak. Vége van a deklamáló katolicizmusnak, a tettek katholicizma következik. (Percekig tartó éljenzés és taps.) Az elhangzó szónak csak akkor van sulya, ha tettek állanak mögötte. Tömörítettünk népünket, teljesítettük jobban kötelességünket. Egyért küzdünk, hogy Magyarország nagy és boldog legyen.

Zugó tapsok, éljenzések hangzottak el a pompás beszéd után. Majd Haller István főtitkár felolvasta a pápa következő levelét, melyet a közönség állva hallgatott végig:

Tiszteletendő testvérünknek, Ottokár székesfehérvári püspöknek

Székesfehérvár.

Tiszteletendő testvér! Údvól és apostoli áldást! Kedves volt nekünk ama level, melyet a magyar nép katolikus szövetségének elnökeivel együtt minap küldöttél. Nemcsak a jenkiől és készséges lelkiület nyilatkozik meg ugyanis ebben kiválóan, melyet ti is írtétek, hogy az Apostoli Székhez hítek és ragasszókodok leszek azon tanokat illetőleg, melyeket az újabb tévelyek kárhatalmára a „Pasceat” encyklikában hirdettétek: hanem egyúttal azon szilárd elhatározásról is tanúságot teszek, hogy erősen törekedni fogok azon, hogy az olyennéi tévelyek ne terjedjenek: Örvendünk, hogy így velünk egyet akarva, a katolikus igazság és igazságosság védelmére az ellenkező hullámok gátfaját katolikus szövetségek megalakul és kívánjuk, hogy ezen általunk öhajtott szövetséget az Isten szerencsésen gyarapítsa s az üdvös gyümölcsök állandó bőséggel árasssa el. A mely égi adományok meggyezésére és kitüntetés jóakarunk felül nektek, kik legközelebb első gyűlésetekre fogtok összerendezni, a tyat szeretettel adjuk apostoli áldásunkat.

Kelt Rómában, Szent Péternél, 1908. január 9-én, Pápaságunk ötödik évében.

X. Pius pápa.

A pápa levelének felolvasása által keltett lelkesedés csak fokozódott mikor dr. Prohászka Ottokár székesfehérvári püspök kezdett szólni, ki szokott ékesszólásával a következő gondolatmenetet fejtette ki. Öntudatos szervezkedés ez mely a lappangó örökét felszabadítja a nemzeti munkára. Népmozgalmoz, melyre szükség van, mert uty világ szakadt ránk, mely kirántja alólunk a régi alapokat, kirántja nemcsak a párnát fejünk alól, hanem a csillagos eget is fejünk felül. (Igazi ugy van!) Meg akarják változtatni a régi eszméket, új Magyarországot akarnak, mely ne legyen keresztény. Ezzel az áramlattal szemben a népre kell hivatkoznunk. Utal a német katolikus népszövetségre, az osztrák keresztény szociálistákra. A népek kell megmozdulni. Nálunk is történt már sok szervezkedés; látok kaszinókat, kávéházakat, bankokat, látok katolikus köröket is, de ezek nem váltották be a hozzájuk fűzött reményeket. Társadalmi alapon mit sem lehetett tenni, mélyebbre akartunk hatolni: a nép erkölcsi és gazdasági erőit egyaránt felbresszteni; ezt akarja a népszövetség. A gazdasági átalakulások folytán megmozdult a nép, de ezzel szemben a vezető Magyarország még nem tette meg kötelességét.

A nép nélkül nem lehet nagy munkát végezni. (Helyeslés.) A népszövetségnek bele kell nyulnia az emberi nyomorúság mélyébe és a gazdasági érdekek felkarolásával a népen segíteni. Nem speciális föladatai vannak: Olyan mint a villamos telep, mely világít, gépeket hajr, telefonál. (Nagy tetszés.) Nem lehet kizárólag erkölcsi erővel dolgozni, mert minden kultúrát a gazdasági kifejedés is hordoz, de ha a modern gazdasági élet felitve lesz igazi katholicizmussal, akkor a népszövetség érvényesülni fog. Alakítsuk meg a népszövetséget, nem egymánnyan, mert millió apostol kell a világ átalakítására. Akció kell, a nélkül nincs élet. (Helyeslés.) A tevékeny szerepkel utat törünk zászlónknak az ellenségek falanxá között is. Az lesz az igazi demokrácia, nem az irigykedés, hanem a szeretet demokrácia, melynek X. Pius pápa adott nevet: a keresztény demokrácia. Ezt kövessse a népszövetség s akkor a nép melléje áll vállalva és zászlóját a nép jólét fokára tűzheti.

A püspök lelkes beszédét követő tetszésaj-elülésével Haller István főtitkár felolvasta a népszövetség védőinck üdvözlő iratait. A védőnki tisztelet elfogadták: Vaszary Kolos hercegprímás, Városhy Gyula kalocsai érsek, gróf Széchenyi Miklós győri, gróf Maláth G. Károly erdélyi, Bende Imre nyitrai, Fischer Colbire Agost kassai, gróf Zichy-Gyula pécsi, Boromissa Tibor szatmári, Firczak Gyula munkácsi, István Vilmos szombathelyi püspökök, Fehér Ipoly pannonhalmi főapát, dr. Takács-Menyhért jászvári, Burány György csornai prépostok, Vajda Ödön zirci apát, gróf Zichy Nándor tárnórnester, gróf Zichy Aladár miniszter, gróf Maláth György, báró Révay Ferenc, báró Gerliczy Félix, gróf Chotek Rudolf, Kéty Károly dr., Szabó Ferenc főrendi tag. Felolvasták továbbá annak a közel háromszáz katolikus és keresztény szociálista egyesületnek nevet, melyek írásban vagy táviratilag üdvözölték a diszgyűlést. Az üdvözlések felolvasása nagy lelkesedést keltett.

Lelekes éljenzéssel fogadva nyitotta meg aztán Zboray Miklós záró beszédét melyből kiemeljük a következőket. A nagyly ha idegen test kerül beleje fájdalomában megszülli az igazgyöngyöt. A magyar katholicizmust ért bántalmak is megszülték a maguk igaz gyöngyét a katolikus népszövetséget. Sokan vannak a kik nem helyeselték, hogy ebbe a szervezethez politikailag szerepelt egyéniségek is bele vigyék a maguk tevékenységét. De hisz már egy éve működött a katolikus népszövetség és vajjon beszéltek-e róla huszadrész annyit, mint a legutóbbi hét alatt mi-óia politikuskok is részt vesznek működésében. Had támadjanak bennünket, így kel életre a katolikus öntudat. Más vallásvezető emberek gyűléseket tartanak és kimondják, hogy el kell venni az egyház vagyonát, a fővárosban faji és felekezeti jellegű frakciók előtt fejet hajt mindenki. Ne személyeskedjünk, nem a név itt a fontos, hanem az eszme jelenségekből itéljük meg, hogy tömörülünk kell. A néppel akarjuk keresztül vinni a munkánkat. Azért segítenünk kell a gyöngöket és erőteneket. Szükségünk van, hogy egygyek legyünk a munkásnép felkarolásában, egymás megértésében. Mindnyájan egyért, egy mindannyiért. A mi életünk mozgás és a hol nozgas van, feltámadás is van.

A diszgyűlést a Pápai himnusz akkordjai zárták be. Majd lassan oszlani kezdett a tömeg, azonban a lelkesedés még az utcán is megnyilvánult, mert a résztvevők nagy száma rendezett négyes sorokban járta zászlók alatt a főbb utvonlakat majd rendezen szét oszlott. Az impozáns csendes tüntetés nagy föllünést keltett főváros szerte.

Mai lapunk 4 oldal.

Közgyűlés a városnál.

A vihart jelző állomásokon az őrszemek (vulgo jakterek) koniór felhők közeledtét jelezték, melyeknek méhében villámok cikáznak. A borélyműhelyekben már a dörölet is hallották s a beretvák élesebben csattogtak vér folyék (szerencsésen be is vágták a páciensek állát).

A bizottsági tagok sügár-bütyköt:

— No majd meglátjátok. Ilyen világ nem volt még egyhamar! Jön Csöppentzky a retentellenen... Nézzétek, hogyan jön. Világhördős kebelében csaták dülnek, mennydörgések dübörögnek. Hogy a helyzet komolyságát s a város ügyeire való aggodását jelezze, be is rekedt alaposan. Milyen szép lesz, ha majd így is tulkiabálja az orkánt, az elnöki csengő viharát.

Vermes Mihály sárka szaklúa szintén vészjóslóan hegyesedik. Ha kell szur a szavával, ha kell, fogával szétszedi a rezonirozókat, de ma annyira harcias kedvében áll, hogy akár a szaklúa hegyével, embert öl. — Meglátjátok, hogy fog ő dörögni! Holly a háttérbe vonul, várja, mikor kell előrontania. Kováts István komolyan rendezkedik... Csak egy nincs még az ötös bizottságból: Saára Gyula dr., a vezér, az öreggyú, a ki ha megszólal, minden csiripelés elhangzik. Hol van? Mit csinál? Pártja riadtan néz körül, míg végre hírül hozza valaki, hogy a vezér lakodalmán van. A jó Nagy Náci bácsi lakodalmán, a hől örömlében sirnak és pezsgőt isznak az emberek. Ne vegyük neki rossz néven. Ezek már olyan kaposok, a melyeket feltétlenül respektálni kell. De a nagy viharig ő is beér. Hiszen ő a legöregebb mennők.

A bizottsági tagok ugyszólván teljes számmal bejöttek. Szinte alig maradt levegő a szűk teremben. Mind kiszorították. Közöttük nyájasan mosolygó, szerényen félénk és idegenkedő emberek is vonulnak föl. Ezek az újak. Idejekorán érkezik valamennyi, hogy valahogyan más el ne foglalja a helyét. A széklet kétszer is megpróbálja, vajjon megbírja-e őt is, meg a komoly igyekezetét is, a mellyel a város érdekeit istapálja. Hiszen úgy ígérte. Jön Jákó is, a hatalmas. Széles művész-, vagy szocialista-, vagy művész-szocialista, műszocialista kalapjával mutatja, hogy nem keresi a mindennapit. Szép, cicás bundájával úgy néz ki mint egy kozáktábornok, de mosolygó, épen nem kellemetlen arca azt akarja velünk elhitetni, mintha nem is tudna a kancsukáról. Pedig de tudja az ostort patogtatni. Különösen ha csak a vörös körök hallgatják. Később megjelenik a nagy Frigyes is, a ki egyébként doktor és Lakatos. Imádkozni volt hivatalból, a bűnösökért, köztük persze Jákóért is, hogy térjen meg és jöjjön meg. A patkóasztal két végén foglalnak helyet és kerülük egymás tekintetét. Vinkler Nándor szintén ott van s mosolyogja mindkettőt.

Szóval a helyek elfoglalódnak. Csönd lesz. A tárgyak egyik a másik után pereg le. Nagy Sándort, a néhai nagy örökösöt lelkesen megjelözik. De az nem baj! A szó csak nagyon röviden hangzik mellette, pedig félmillióról van szó. Annyi vagyont még életünkben se láttunk. Az elnöklő polgármester azonban a jövőre tartja fenn gondolatainak elmondását, a mikor majd a már kezünk közt levő pénzeszegekről is beszélhetünk. Ünneplik Kováts Pali bácsit, a ki 1000 koronával az aggintézet alapot gyarapította.

Aztán jött egy pompás zabhegyezés. Egy zabszemet akartak illetékesen elhelyezni. De aztán fiskálisok kezébe került a dolog s azok addig hegyezték, míg nem maradt belőle semmi. Arról volt ugyanis szó, hogy a szárazmáadások még a tisztújítás előtt elkészüljenek s a közönség a város gazdálkodásáról a számadások révén értesülhessen. A számvétség azt mondja, hogy az nem lehetséges. Ezt a zabszemet faragcsálták aztán vagy félóraig, a mikor kiszült, hogy jobb lett volna el se kezdeni, mert legalább megmaradt volna — a zabszem.

Vladimir mesternek, az orosz birkózónak ügye újból kísértett. 300 koronát kifizetett a közgyűlés helyett neki a tanács — a saját zsebéből, a többit kéri. A bizottsági tagok újból es újból nekirohantak a birkózás érdemleges tárgyalásának és Vladimir mester leszólásának. Könnyen beszéltek, hiszen Vladimir mester — Isten tudja hol gyomrozza a rendőrlégenységet. Lett volna csak a közgyűlési teremben majd tisztelettelje-

sebben válogatták volna meg a szavaikat. De most még azt is merték mondani, hogy nem ér a mestersege semmit. De már erre Pisky bácsi bebonyonította, hogy igenis meg kell neki adni, a mi az övé, ne mondja a muszkája, hogy smüciig a magyar. Helyes! de azért a közgyűlés mégis könnyített a lelkiismeretén és elfogadta Kováts István indítványát, a ki két hónap múlva kívánja a tárgyalást.

Ezután még csak egy nagyfontosságú ügy következett. Annak a bizottságnak a jelentése, a mely a póthitel tüllesztés-ügyében készült jelentést tenni. Hát biz ez nagy dolog volt. Arról volt a jelentésben szó, hogy a mulasztások, a szabályrendeletek figyelembenemvevése tényleg megtörtént és pedig nem is egy esetben. Mindez pont-ról-pontra igazolva van. A delikum fegyvelmi vétséget képez. S a közgyűléstől függ, hogy vajjon elrendeli-e a fegyvelmi megelőző vizsgálatot Havranek József polgármester és Winkler Vilmos főmérnök ellen. De hát egy kis hiba akadt a kréta körül. Széchenyi Viktor gróf a közgyűlés törvényszerinti elnöke beteg (hála Istennek! nem súlyosan) Helyettese a polgármester. Annak helyettesét még eddig nem választották meg. Így tehát nem lévén más elnök mint a polgármester, a ki azonban nem elnökölhet egy olyan ügyben, a mely az ő hivatali dolgai fölött tárgyal — tehát a bizottság kénytelen volt takarodót fujni és jelenteni, hogy ilyen körülmények közt nem jelenthet semmit. A polgármester viszont azon erőlködött, hogy a jelentést a közgyűlés előtt a tanácsnak be kellett volna nyújtani (van is valami a dologban). Ezen vitakoztak, ami közben a polgármester-elnök — sajnos! — annyira kijött a flegmából, hogy a bizottság működését komédiának nevezte, a miért majd meg fogja őket tanítani. Hát ez baj! Mert vagy igaza van a bizottságnak, vagy nincs. Ha igaza van, akkor a polgármester mulasztása konstatalva vannak, ez pedig neki baj és nem a bizottságnak. Vagy nincs igazuk, akkor pedig nem komédiások, hanem tudatlanok. Egyébiránt mindebből a legközelebbi közgyűlés fog bele világítani. Addig pedig fő legyen a higadtság. Itt nem szemlélyekről; hanem a város ügyeiről van szó, azokat pedig mindig egyedül a város szempontjából kell tárgyalni.

Ez volt a legkényesebb tárgy s itt is csak a dörgést hallottuk, azt is megszűrte s azt se mindenki (ha a tüzeesebbek is hallják, talán nagy baj lett volna) no meg egy-két szárazmunkú is lecsapott, de nem gyujtott. Így a vihar elvonulván, az új bizottsági tagok családóttan, de kiizzadva kelfek fel helyükről 46 órák.

— Hát ez az egész?

— Ezért folyt a nagy küzdelem a szavazók között?

De lesz még Csicsón bucsu. Várjunk csak!

Részletes jelentésünk a következő:

Havranek József polgármester 3 órák megnyitotta az ülést. A legközelebbi közgyűlés febr. 24-én lesz.

A Pösch-ügy.

Tóth Artur v. b. tag interpellációt jelent be a Pösch-ügyben. Az ügy részletei ismeretesek. A közönség körében nagy a nyugtalanság s mivel a tárgysorozatban nincs semmi jele az ügynek, kéri a polgármestert, jelezzé, hogy mennyiben felelnek meg a közsa hírek a valóságnak s nincs-e olyan mozzanat, amely szerint a város érdekei veszélyeztetve volnának.

Havranek József polgármester elmondja a dolgot. A Székesfehérvári Friss Újság január 14-ki számában egy cikk jelent meg, amely szerint Pösch Emil magánzó jelzi, hogy a várost 5 millió korona kártérítésért be fogja perelni, amelynyiben a város a katonai gyakorló-téren jelölt ki neki helyet a téglagyár alapítására. A cikk azt is elmondta, hogy Pösch tárgyal már a városi hatósággal, az meg is alkudott vele és kárpótásról is tanácskozott stb. Ennek a híret először Bilkei b. tag mondta el neki. Addig nem tudott róla semmit. A nevezett újság információja teljesen téves. Ő az utóbbi időben egyáltalán nem tárgyal Pöschal, nem is látta. Ha beszélt valakivel, akkor nem a hatóság embereivel beszélt. Épen ezért a helyzet óvatosságot parancsolt Pöschal szemben. S ezért ő legmesszebbmenő utánanézetést rendelt el. Simon Sándor rendőral-kapitányt Budapestre küldötte, aki részletes infor-

mációkat szerzett Pösch egyéniségére vonatkozólag. Arról meggyőződtek, hogy Pöschnek nincs vagyona, amelynek alapján egy ilyen nagyarányú gyarat létesíthetne. Szerződés nincs, telepengedély nincs. Pösch beadott egy kérvényt, amelyet ő tárgyalandónak tart. Ha Pöschet akkor alkalmasnak fogják találni, szóba állanak vele. De mindenről értesíteni fogja a közgyűlést.

Tóth Artur s vele a közgyűlés tudomásul vette a választ.

Egy hosszú vita.

Vermes Mihály dr. v. b. t. indítványt terjesztett be, hogy a szárazmáadás még márciusban a tisztújítás előtt tárgyalhassa a közgyűlés, hogy ebből magából tájékozást szerezhesen a tisztviselők működéséről. A szabályrendelet szerint ugyancsak a márciusi közgyűlésen kellene tárgyalni, de lehet előbb is. Jull István főszámvéző szerint ez fizikailag lehetetlen, mert az összeállítás, a tanács. letárgyalás, a kinyomatás, a 15 napi nyilvántartás lehetetlen. Szabady József dr. v. b. t. szintén fizikai lehetetlenségnek tartja az elkészítést. Nem keres rejteket célokat. Nem olyan szerencsés, hogy a városi párti tagja lehetne. (Főlkialtások: — Elég baj! Lépjön be!) Ő nem bírálja a számadást. Ráday Lajos dr.: — Nem ért hozzá. (Derülttség.) Holly Géza dr.: — Pártolja Vermes indítványát. Diebally György v. b. t. szépnéki tartja Vermes indítványát, de az nem keresztülvihető. Csöppentzky Mihály dr. megdicsérvén Szabady dr. hangszálat, Vermes indítványát pártolja. Indítványozza, hogy rendkívüli közgyűlésen tárgyalják. (Főlkialtások: — Nem lehet. Törvényellenes.) Vida István és Mohay Lajos a fizikai lehetetlenségről beszélnek. Far-kasdy Dezső szintén. Vermes Mihály dr. fentartja indítványát, a melynek nincsenek technikai akadályai, sőt az idomossághoz tartozik, hogy megvalósuljon. Végre a közgyűlés 41 szóval 39 ellenében elvetette Vermes indítványát.

A különböző szakosztályok kiegészítettek.

A jötkényság.

Kerekes Lajos dr. főjegyző bejelenti, hogy Nagy Sándor dr. földbírtokos egy némes, nagyszivű ember vagyonának, a mely másfél millió koronát tesz ki, négy tizenötödét a városi árvaházra, tizenötödét pedig a városi kórházra hagyományozta. Berregi József v. b. t. kéri, a polgármestert, hogy nem lehet-e az árvaházzal kapcsolatosan a vizivárosi templom kérdését is megoldani. Havranek József polgármester megnyugtatta Berregit, hogy neki gondja lesz rá, hogy az árvaházzal kapcsolatosan a vizivárosi templomot is egy arravaló helyen megépítsék. Addig azonban, míg az örökség pénzügyi részzeit le nem bonyolították, nem lehet be részletesebb tárgyalásba.

Kerekes-Lajos dr. bejelenti, hogy Kováts Pál biztosítási főügynök 1000 koronát küldött a városi aggintézet céljaira, mely nemcsak adományért halás köszönetet és jegyzőkönyvi elismerést indítványoz. (Lelkes éljenzés)

A fogyasztási adók.

A városi fogyasztási adóknak az állam részére szolgáltatandó összegét a jövő évre 150 ezer koronában állapították meg. Csöppentzky Mihály dr. indítványozza, hogy mivel ebben az ügyben Széchenyi Viktor gróf főispán, Saára Gyula dr. országy. képviselő és Havranek József polgármester a miniszternél közben járták a főispánnak és Saára Gyula drnak szavazzon a közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetét. Havranek József polgármester jelzi, hogy igenis fenn voltak a miniszternél és közbenjártak. A közgyűlés éljenzéssel elfogadta Csöppentzky dr. indítványát.

A levéltár.

Kerekes Lajos dr. jelenti, hogy a levéltár Mönich Károly levéltárostól átvették. Ő új redszert kíván a levéltárban életbelepíttetni, olyat, a milyen a bíróságnál is van. Három évi restancia is van a levéltárban. Ezt csak segítség mellett lehet behozni. Sok a főtölteses lom, a melyet ki kell mustrálni. (Helyeslés.)

Apróbb ügyek.

A szervezési szabályrendelet életbelepíttetését május elsőjére remélték, de fizikailag lehetetlen akkorra elkészíteni vele. A közgyűlés elrendeli, hogy a szabályrendeletet kinyomassák.

A házi pénztárnak 74000 kor. függőkölcsönre van szüksége, a melyet az egyes alapokból és részben a pénzüzetektől kérnek kölcsön. (Helyeslés.)

Mivel a pénzüzetek a régi 4% helyett 4 1/2%-or fizettek, a város is többet fizet az egyes intézeteknek, a melyeknek tökéjét kölcsönként igénybe vette. (Helyeslés.)

Az O. M. G. E.-nek évi 20, a sópróni vakok intézetének 100 korona adományt küld a közgyűlés.

A hatodik vásárt-ádvénben a miniszter engedélyezte. A szabályszerű intézkedések megtételnek.

A belv. iskolai takarítónőnek 3 új osztály takarításáért a tanácsi javaslat indítványa alapján 80 koronát szavazott meg a közgyűlés.

Ekkermann Edéné szül. Szelke Mária és társai telekeldarabálási kérvényt, hogy vásártéri telküket négy apró telekre osszák, a közgyűlés elvetette.

A villámvilágítás ellenőrzésére szükséges mérő eszközöknek (eddig nagyrészt meg se voltak) 1000 korona értékben való beszerzését megszavazta a közgyűlés.

A leányiskola iskolaszéki tagjainak az iskolaszékből való kilépését a közgyűlés tudomásul vette.

A helyi érdekű vasutak törzsrészevényeire fölveté 35.000 kor. törlesztéses kölcsönnek az utadó-alap terhére való átvételét a közgyűlés ujjalag feliratilag kéri. (Majd csak meghallgatják végre.)

Dzslu-dzsiu.

Kerekes Lajos dr. főjegyző jelenti, hogy Kraszulakov Vladimir mester 800 kor. tanítási költség kiutalványozását kéri a közgyűléstől. Vladimir mester teljesen a maga szakálára járt el. A közgyűlés elutasító végzése után a saját szakálára folytatta a tanítást. Kovács István v. b. tag ellenzi a megszavazást, mert a közgyűlési határozat 3 hónapon belül nem változtható meg. (Elnék helyeslés.) Paláusky Miklós dr. kéri az összeg kiutalványozását. Vladimir lényes sikert ért el és bizonyára snaszágról-vádolhat bennünket, ha nem szavazzuk meg. Stéger Péter v. b. t. ellene van a megszavazásnak. Lits Ferenc még inkább, mert Vladimir mester birkóznai tanított, a mitől úgyis óvni akarjuk az ifjúságot. (Derűtség.) Pisky László szerint Vladimir bizalmat helyezett belénk, ezt nem szabad visszautasítani. Steiner Jákó dr. v. b. t. csodálja a polgármester-elnök türelmét, hogy enged egy tárgyat megbeszélni, a melyről első sorban azt kell eldönteni, hogy egyáltalán tárgyalható-e. Havranek József polgármester nem kér tanácsot Steiner dról, ő tudja a kötelességét. A közgyűlés 46 szavazattal 42 ellen elfogadta Kovács István elutasító indítványát.

A póthitel tullepés.

Csöppenzky Mihály dr. be akarja jelteni az öt tagu kiküldött bizottság jelentését, a melyet a póthitel tullepése tárgyában szerkesztettek. De mivel helyettes polgármester nincs, az úgy nem tárgyalható. Havranek József polgármester (izgatottan) tessék megfelelni, az urak megbízzák a jelentéstételrel, a mit be kellett volna mutatni a tanácsnak. Holly Géza dr. v. b. t. szerint a közgyűlés azzal bizta meg a bizottságot, hogy jelentést tegyen. Ezt teheti előszóval is egyenesen a közgyűlésnek, a törvényt ezt megengedi. Havranek József polgármester: Térjünk napirendre. Komédiát nem tölök. Majd elbánoék én az urakkal! (Nagy zaj és izgatottság). A közgyűlés a következő közgyűlésre halasztja az ügy tárgyalását. Eröbrucker József és Belák István bányáinak ügyét a közgyűlés jövőre halasztja.

Több törvények és több jegyzőkönyv bejelentését a közgyűlés tudomásul vette s a közgyűlés fél 6 órakor véget ért.

ÜJONSÁGOK.

A belvárosi Kath. Kőr estélye.

Hanslick Ede, a zenekritikának nagymestere, a szellemes írótl ered, azt hiszem, az a mondás: „Unbedingtes Lob macht langweilig und gemein.“ Tagadhatalan, hogy az ellenmondás, a kritika mindig érdekes, amolyan csipős fűszer féle,

mely különös izt ad a csemegének, olyan griegies dissonans accord, mely kellemesen izgat: de ennek dacára sem cselekedhetünk meggyőződésünk ellen, még ha az „unalmasság“ bélyegét is sütnék ránk, mert újból csak a föltétlen elismerés és dicséret tiszta harmoniába csendül meg a kritikuskak hurjain, amidőn a belv. kath. kör legutóbbi estélyéről beszámolni készül. Legújulabb társaskörünk, mely annyi szép órát szerzett már nekünk, mely legelső sorban avatta a Szt. István termet a szó szoros értelmében a „művészetek s irodalom otthonává“, vasárnap estélyével ismét egy új ékkövet foglalt eddigi sikereinek gyöngyfűzéérébe.

Voltak, kik tálleltekkel tündököltek, ám a vesztesékek csakis ök voltak; a jelenlévők fokozódó lelkes hangulata igazi szellemi élvezetről tett tanúbizonyoságot; azok pedig, kik nem voltak ott, jegyezzék meg a klasszikus költő szavait: „Mit megtagadtál a pillanatnak, az örökkévalóság sem adja meg neked.“ — E kis előjáról elmékedés után kezdjük mindjárt az Esterpe patronátusa alatt álló művészettel. Örvendétes viszontlátásban volt részük. Már egyszer mint apró gyermekien gyönyörködötték Domaniczky Terus gordonka játékkal; s most 2 év múltán mint a felső bímbónak nyílása, úgy ragadott el bennünket művészetének meglepő fejlődése, tökéletesedése. Hangszeréből, melyet bájos, nyugodt eleganciával kezel s mellyel szinte mint egy meghitt jóbarattal társalog, olyan bábujas melodákat csal elő, hogy nem csupán üres s minden komoly alapot nélkülözö elpitheton ornans, hanem az igaz meggyőződés megnyilatkozása az, ha a bájos „művész“nek szép jövőt jósolunk. Tanárának — Popper Dávid, a gordonkaművészek királyának — Polonaise de Concert-jét eragadó vervevel, tüzzel, érdekes felfogással interpretálta. A hallgatóság nem is jött tudatára, mely technikai nehézségek vannak a darabban felhalmozva, oly könnyűséggel győzte le azokat. A Schumann féle „Trümeirei“ben lágyan zengő előadását s ugyancsak mesterének szellemes Gavotte-jában erőteljes tónusát és szép staccatölt bűmültük. A lelkes taps a vihart még egy kis ráadásal honarálta. — Reméljük; nemskóra, visszatér ismét a kedves kis művésznek hozzánk. A Kath. Kőr férfikara egy 4 szólamú „Finn bölcsődal“ előadásával, mely az upsalai egyetemi ifjak budapesti látogatása alkalmával énekkaruk egyik fő repertoire darabját képezte, aratótt megérdemelt tapsokat, míg a női kar „nyugodt szölamban a „Madarak bucsuját“ s Mendelssohn „Elias“ oratoriumából az „Angyalok kára“ torcettjét oly kifogástalan intonációval, oly finom dinamikai árnyalatokkal adta elő a fáradságot nem kímélő dr. Kneifel karnagy vezetése által s amellett oly poetikusan vonzó látványt is nyújtott, hogy a teljes illuzió felkeltésére még csak a szerelészarnyak hiányoztak.

Es „nunc venio ad fortissimum“. Gerely József szerkesztőnek előadása a kath. sajtó-egyesületről. Valóságos „révelli“ volt a lángszavú felhívás. Kürtzős, melyre a békésen szendergő egyszerre kidörzöli szeméből az álmot, „riadó“, melynek szözatára zászló alá siet a katona, antidotum, melytől a nártokozált szellemek öntudatra ébrednek! Bevezetésül kitünő dialektikával a sajtó jelentőségéről szöolt, melyet egy évszázaddal ezelött, mikor még mondhatni bölcsökörát élte, I. Napoleon szennalításában már mint „nagyhatalmat“ emlegetett. — Mi mondjunk ma? Ma már az a definíció „nagyhatalom“ nem elég, mert sokkal több annál, mert a sajtó manapság a mindennapi kenyér, söt maga az élet. Üdülö helyeken, vasúti kocskban, a szürke hétköznap feladatai között, paloták, úri házak, kunyhók lakói, városban, falun egyaránt, mi mindannyian újságot olvasunk mindennap, reggel, délen, este. Úgyszólván azzal ébredünk s álomra azzal hajtjuk le fejünket.

Ketteler püspöknek híres mondasából „ha Pál apostol ma élne, úgy újságíró lenne“ tovább így konkludálhatnánk, hogy minden újságírónak Pál apostolnak kellene lenni! Es ehelyett mit látunk? Azt az szomorú lényt, hogy a 9 millió magyar katolikuskak még csak életképes, erőteljes sajtóorganuma sincs, mely a kath. közvéleménynek hü kifejezője lenne, mint ahogy van ma — bár későn — Franciaországban, a protészans Németországban (hol naponta 3-szor megjelenő

virágzó kath. lapok vannak) és Auszriában, hol a Pius egyesület bámulatos eredményes munkálkodást fejt ki. — Ostorozva a mostani magyar sajtó irányát, melyet nem az erkölcs, hanem az üzleti szempontok határoznak meg, lelkes szavakkal kéri a közönséget, rázzák lo végre az indolencia, a gyilkos közöny bűncseit, működjenek mindannyian közre, hogy a magyar kath. sajtó felvirágozhassék. Ne féljenek, hogy olyan „kenetöltő csöppögő“ papos olvasmányokat kell majd bevenniök; Oh nem! „Modern szellem“ — nem a maradiság — de egyúttal a sajtónkban most nélkülözött nemes eszmények kultusza van a kath. sajtó zászlajára írva. Fel tehát! legyen Fehérvár az első város, hol a kath. sajtóegyesület főkja megalkul, hisz szíveink a kath. világ szellemörénának befolyása által már fogékonyakká váltak a nagy, nemes eszmék befogadására!

A tüzess s végül mindenkit magával ragadó szöolat nem tévesztette el hatását. A jelenlévők nagy része — a kath. sajtóegyesületbe belépő, ezen kibontott zászló alá sorakozott, mely az ellentétes yilágnézetek gigászai harcában Isten segítségével mindenesetre győzni fog s „erit in orbe ultimo!“

— A Kath. Kőr teaeestély. Az eslejen tartandó Kath. Kőr teaeestély iránt városszerte nagy érdeklődés mutatkozik. Bizonyára ki is fogja elégíteni a hozzája fűzött szép reményeket. Sokat igérol mősorat a következőkben adjuk:

1. Raff J. Caohueha-Caprice. Zongorán előadja: Roszberger Juliska.
2. Greizinger — Lányt: Népdalok. Zongorakísérettel énekl: Ketskés Elek.
3. Kuruo-níták. Tárगतón, cigánykísérettel előadja: Puszlai Sándor.
4. Slojanovics J. Serenade. Bariton-solo és férfinyegyes. Énekl: dr. Nagy Zsigmond és a Kath. Kőr férfikara, dr. Kneifel Ferenc vezetésé mellett.

Megemlítjük, hogy a Kath. Kőr második teaeestélye nem márc. 1-én lesz, mint jeleztük, hanem márc. 2-án.

— Ezüst mennyegző. Mindnyájunk szívében él, az egész város közönsége osztatlan tisztelettel környezi a jó Náci bacsit, hivatalosan Nagy Ignác ügyvédet. Azért közös az öröm és jókívánság, a mely őt nejjével, szül. Szendeffy Irmával való 25-dik évfordulója alkalmával körülveszi. A kedves ünnepet szemtisztele előzte meg, amelyet Csúcs István hittanár mondott. A család és nagy számu rokonságuk diszlakomához ültek, a melyen természetesen a jókívánatok végtelen áradata folyt. Mi is egész lelkünköl hozzáfűzzük a magunkét.

— A Vasutas Szövetéség tegnapi szabadelőadását Raucher Béla főfelügyelő tartotta. A rendkívül praktikus, tanulságos előadásban a gépek történetét s a gépeknek az emberiségre hármió hasznát fejtegette az ő megbecsülhetlen tudásával, sokoldalú képzettségével. Az előadás követlenségét fokozta, hogy az előadó a fejlődés sorrendjében előállott géptípusokat képekben is szemléltetövé tette.

— Házilpar az iskolában. A modern pedagógia egyik követelménye, hogy a gyermekek az élet számára lehet sokat sajátítsanak el. Egyik érdekes része ennek a házilpar. Guttenberg Pál fővárosi isk. igazgató a múlt szombaton mutatta be a városház nagytermében az agyagipar, papiripar és faipar körében elsajátítható némely ismereteket. Ebböl junius havában a helybéli és megyei tanítószög számára körülbelül három héten át kurzust nyit. Az elemi iskolai vizsgák é végböl három héttel előbb fognak végződni az eddigieknél, hogy a tanestület tagjai minél nagyobb számban vehessenek részt a kurzusban.

— A Székeshatóvári Takarékpénztár igazgatósága hétfőn tartott ülésében megállapította az 1907. évi mérleget és elhatározta, hogy a f. évi február 15-ére egybehívandó közgyűlésnek azt fogja javasolni, hogy az alapszabályszerű illetmények és jötekönyvelő adományok levonása után az 1907. évi szelvénynek egyenként 130 koronával leendő bevitására 130.000 k. fordítassék.

— **A városi párt.** Vasárnap d. e. meg alkult végre az új párt, a városi párt. Saára Gyula dr. elnöke alatt a tüzoltó laknanya nyugtérmeben volt az első értekezlet. Az alapszabályokat egyhangulag elfogadták s megalakították a tisztikart, a mely a következő:

Elnökei: Saára Gyula dr. és Rádav Lajos dr., jegyzői: Holly Géza dr. és Vermes Mihály dr.

A pártba eddig a következő bizottsági tagok léptek be:

Antal Ignác, Antal Ferenc, dr. Árókay Antal, Ascher Ferenc, Bauer Károly, dr. Borchert Jenő, Bilkei Ferenc, Boros Sándor, Berregi György, Berregi József, Csitány G. Emil, dr. Czapary László, dr. Csöppentzky Mihály, Czollner Vince, Diebaila György, Deutsch Aladár, Dörömbözi József, Fekete József, Fekete Géza, Flaskár József, Gánóczy Flóris, Héjj Imre, dr. Holly Géza, dr. Huszár Adolf, Káldor Dávid, Kégl Miklós, dr. Kecán Livius, Keresztes Zsigmond, Knittelhoffer János, Kovács Ferenc, Kovács István, Kovács Károly, Kis Mihály, dr. Kövessy István, Knittelhoffer Károly, Knittelhoffer János, dr. Lukács Frigyes, dr. Lauschmann Gyula, Lukács Lajos, dr. Löwy Károly, Lőrincze Elek, Mészáros József, Németh János, Nagy János peresztegi, Nagy Ignác, Nagy István csakherényi, dr. Pataki Ármán, Pető Miksa, Pisky László, Pollák Henrik, Pollák Ármán, id. Pápay Nándor, Paulusz István, dr. Palánszky Miklós, dr. Rádav Lajos, Rauscher Béla, Richter József, dr. Saára Gyula, Say Ferenc, dr. Steiner Jakó, Stéger Péter, Szalzygruber József, Szentzenstein János, Tóth Aladár, Tóth Arthur, Tóke Andras, dr. Vermes Mihály, Winkler Nándor, Zsigray Sándor.

— **A Keresztény Kereskedelmi Alkalmazottak Köré** szombaton este egy kedves, kedélyes táncvizsgával fejezte be az idei tancsantafolyamot, melyet **Havasa Béla** annyi lelkiismeretességgel, fáradságtalan buzgalommal vezetett. A derék táncmesterek ügybuzgalmát a leányok részéről Lencsés Pannika, a fiatal emberek részéről Noficzter János keresetlen szavakkal méltatták s átnyújtották értékesnél értékesebb ajándékaikat. A táncvizsga különben, melyen szokatlan nagy számban jelentek meg, várakozáson felül sikerült.

— **Halálozás.** Özv. **Bernáth** Ignácné ma délelőtti életének 62 évében hirtelen elhunyt. Temetése 30-án d. u. 3 órakor lesz a Széchenyi-utcai gyászházban.

— **A kereskedelmi alkalmazottak** szombati estélye pompásan sikerült. Molnár Ferenc, ez ismert író humoros, kacagató felolvasása sok derűtséget szerzett a hallgatóságban. Löwy Károlyné úrné remek zongorajátéka, Lukács Sándorné művészi énekei viharos tetszést keltek a nagyszámú közönség körében. A zsidó kereskedőknek becsületére válik az a megbecsülés, a melyet alkalmazottaik iránt tanúsítottak. A zsidó rabbinustól és az előkelő zsidóságtól kezdve ott láttunk mindenkit. Így aztán lehet ápolni az együttérzést s nem úgy mint a keresztényeknél, a kiknek mindez derogál.

— **Borzalmas halál.** A saját vigyázatlanságának szomorú áldozata lett Győrök Ferenc 50 éves, Seregélyeshez tartozó Selymes pusztai béres. Tegnapelőtt gabonát szállított a falu malmába négy ökrös szekéren. Utközben megúván a gyaloglást, fel akart lépni a szekérre. Azonban a fagyos hágcsón lába megcsuszott s ő a kerek alá került. A megrakott szekér egész súlyával átgördült a szerencsétlen emberen. A kerek mindkét combját és jobb karját zúzta össze. A szerencsétlen ember ott hevert az utszélen észméletlen állapotban, mig nem az arra menő Fekete György észrevette, ki letette a szekérre s haza szállította. Orvosért küldtek, ki azonnal beszállította a Szent György kórházba. Utközben azonban kihellette lelkét.

— **Meghívó.** A székesfehérvári felső- és vizirőrsi olvassókör vigalmi bizottsága 1908. február hó 8-án szombaton, saját helyiségében, vásártér 23. sz. (Fekete József vendéglő) könyvtára javára farsangi táncestélyt rendez. Belépő-díj: személyjegy 1 kor. családjegy 2 kor. Kezdeté este 8 órakor.

— **Fatolvajok.** A múlt vasárnap éjjelén ismeretlen tolvajok a DV. állomáson levő Sterk-féle fatelpot alapon megváltották. A feljelentést nyomozás követte, mely azonban eddig nem vezetett eredményre.

Szoptató anyák

gyönyörködve látják, micsoda erőt és életörömet kölcsönöz nekik a

Scott-féle Emulsió.

Az Emulsió vásárlásához a SCOTT-féle nőlester ved-jegyet - a halászt - kérjék ügyvelembe venni.

Amellett hogy izletes, elősegíti az étvágyat és az emésztést, továbbá **erősítőleg hat az egészségre** és az egész szervezetre. De a mellett igen jótékony hatással van a szöpös gyerekekre is, rózsás színt ad neki, erősíti, tehát kettős a szerető szülők öröme.

Egy eredeti üveg ára 2 K. 50 Allér. Kapható minden gyógytárban.

— **Egy csecsemő halála.** Egy kis gyermek esett áldozatul tegnap a szülői könnyelműségnek. Szegényke alig élt három hónapot máris borzasztó sorsot ért: édes szülőanyja lett oktalan gyilkosa. Anyja Lizi Józsefné amint a kis gyermek szépen, csendesen aludt, megfojtotta. Persze nem kőszakarra, vigyázatlanságának következményeképen. Rémtüve vette észre szegény asszony reggel a sors csapást, orvost hivatott, de minden későn volt. Még a törvényszék is számon fogja kérni tőle kis gyermeke életét.

— **Végzetes lövöldözés.** Ruska Lajos helybeli festősegéd Dinyésen 25-én az erdőben a madarak lövöldözésével mulatott. Azonban a mulatság árát drágán fizette meg. Egy szerencsétlen pillanatban elesett, a fegyver elcsúszott s egy gyilkos golyó futott gyomrába, mely kérésre tette életét. A szerencsétlen fiatalembert Fehérvárra szállították a Szent György kórházba, hol dacára az orvosok ügybuzgalmának, életét megmenteni nem sikerült. Tegnap befejezte könnyelmű játék tragikumával látott életét.

— **Reményteljes csemeta.** Székfü Forkó alig 15 éves fehérvári suhanc ma a vádlottak padjára került a kir. törvényszéken. A drága csemete már nem egyszer lenforgott a rendőri ügyforgalomban, most már a vádlottak padját is megismerte. Az ipsisze, ha csak letette, belekóstolt a más jószágába. Kocsis Ferencéktől csizmát, süveg cukrot s holmi ingóságokat kerített. Lics Istvánnak pedig

a padlását bontotta fel, hogy hozzáférközhessék vágyai tárgyához. Még Tóth Lászlónét is belekeverte a csávába, akinek egy hatosért-kezére jászott négy zsebkendőt. A drága fiu 11. hónapi fogházat, Tóth Lászlóné 10 korona pénzbüntetést kapott.

— **Hűtlen cseléd.** Horvát Sándor ercsi kocsis ráéhvén a gazdája tajt pipájára, azt megkaparintotta a maga részére. Török Mihály szolgatársát szintén megrovídtatta egy 10 koronás arannyal. A törvényszék méltányolván a tolvaj érdemeit 1 évi börtönrre ítélte őt.

— **Tolvaj fiu.** Emlegettük, hogy a Budai-úti Bodás-féle szatócs-üzletet 243 korona erejéig meglettek. A rendőrség nyomozása csak most vezetett eredményre, kiderült, hogy a lopást Vlasics Péter DV. munkás fia, ifj. Vlasics Péter követte el, aki ellen holmi lopási gyanuk már régebben keringtek. A rossz lelkű fiu beismerte bűnét, azonban azzal igyekezett magát mentgetni, hogy a pénzt szüleinek adta át, akiknek tartozásuk kiegyenlítésére égetően saúkség volt pénzre. A fiu még alig 14 éves, bírói eljárás alá nem jöhét. Eretté szülői fognak számolni.

SZINHAZ.

Vasárnap, jan. 26. d. u.

Istenhegyi székelyleány. Zóna helyiárok, de az előadás még a zónánál is alulibb volt. Szerenemtudás és rekedtség váltakozva tette élvezhetlenné az előadást. Ez a divatos betegség legújabbán szinpadunkon járványszerűleg grasszáll, a nagyközönség nem kis bosszúságára. Kedves volt Kormos (Adorján) és Hidy a várléány (Lona és Szendile) keitős szerelpedig. Báthory pedig a tatár khánnal (Murza) szerzett mulatságos percek a színházat zsufoolásig megtöltő hálás délutáni publikumnak.

Vasárnap, jan. 26. este.

Gyimesi vadvirág. Gécy ezen kedves meséjű népszínművének előadása nem felelt meg a várakozásnak. Eltekintve a szerenemtudás és az észlelhető rekedtség tüneteitől, az előadás kedvetlen és nehézkes volt. Dicséretes buzgalommal játszotta meg Ráihonyi Stefi a címszerpet (Mária) és Hidy (Magdolna) ennivaló csángó menyecske volt. Déri (Balúnka (mre), Szatmári (lelkész) és Kovács (Rab Prezsmer) mint rendesen, jók voltak. Az előadást fél ház nézte.

Hétfő, január 26.

Varázskeringő. (Zóna.)

MEGHÍVÓ.

A „Székesfehérvári Takarékpénztár“ 1908. február hó 15-én délután 3 órakor az intézet helyiségében

62-ik rendes évi közgyűlést

tartja,

melyre a t. c. részvényesek azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy az alapszabályok 14. ik §-a értelmében a közgyűlésen részvételre csak oly részvény jogosít, mely a részvevőre legalább négy héttel a közgyűlés napja előtt átutartott és a mely még le nem járt szelvényvel együtt legkésőbbben a közgyűlést megelőző napon a társaság pénztáránál letételt, vagy melynek 23. §-a c) esetében bírói letétbe helyezése igazoltaik.

Közgyűlési tárgysorozat:

1. Az igazgatóság jelentése 1907. üzleti évről.
2. A felügyelő-bizottság jelentése 1907. üzleti évről.
3. Határozat a számadások megvizsgálása, a mérleg megállapítása és a nyereség felosztása tárgyában.
4. Számadási felmentvény tárgyában határozat az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére az 1907. évi számadásra nézve.
5. Özv. Rupp Alajosné kérvénye.
6. Megválasztása egy igazgatósági tagnak öt évre.

Székesfehérvár, 1908. évi január 27-én.

Az Igazgatóság.

Nyomtatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.